

Aquest matí m'han donat l'alta.

He anat fent la maleta, recollint les coses i esperant que em vinguessin a buscar. Quan ja sortia de l'hospital he anat mirant les habitacions que tenien la porta oberta. Se sentien les converses, els silencis, tots aquells sorolls tan típics d'una planta.

M'he acomiadat de les infermeres del control, que com sempre xerraven sobre temes del carrer i de casa seva, i ja a l'ascensor, t'he recordat, Déu meu, que m'has fet tanta companyia tots aquests dies.

Sortir de l'hospital i veure la gent, els cotxes, la parada dels taxis, ha estat com la sortida d'un somni. Ja assegut en el cotxe he mirat per darrer cop l'edifici. Que diferent vist des de fora, que des de dintre. Urgències, llargs passadissos, quiròfans, controls, bates blanques, inacabables proves, cares serioses, els mils sorolls de la nit, els timbres, els telèfons, la gent que entra que surt.... Tot resta allà a dintre. Sembla un rusc que intenta superar el mal, molts cops té èxit, altres arriba tard i sempre pot qüestionar el sentit i la temporalitat del viure.

Que amable és la gent que et veu el primer dia. La portera de casa, els veïns, la família.... Què tal ? Com anem ? Et felicito ? No saps els cops que hem pensat en tu ?.

He quedat una estona sol en el sofà del menjador, després de llegir el diari, i ara penso " m'han donat l'alta " ... i fins quan..?.

Com m'agradaria ara viure segons el que vaig pensar el dies posteriors de la intervenció! Recordes? Vaig constatar que havia estat possible un final prematur de la vida, i em deïa : Oh, si tingues encara uns anys per endavant, i com canviaria moltes coses !!

I, per què no començar els canvis.... ara mateix ?

Evangelí de Lluc 12, 35- 39.

35 »Estigueu a punt, amb el cos cenyit i els llums encesos. 36 Feu com els criats que esperen quan tornarà el seu amo de la festa de nocces, per obrir la porta tan bon punt arribi i truqui. 37 Feliços aquells servents que l'amo, quan arribi, trobi vetllant! Us asseguro que se cenyirà, els farà seure a taula i es posarà a servir-los. 38 Feliços d'ells si ve a mitjanit o a la matinada i els troba vetllant així!

39 »Prou que ho compreneu: si l'amo de la casa hagués sabut a quina hora de la nit havia de venir el lladre, no hauria permès que li entressin a casa. 40 Estigueu a punt també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada